

Ukweli na risiti

Huu ndio ukweli.

Si ukweli uliovaa suti na tai, wa aina ile inayofika kwenye televisheni ikiandamana na muziki mzito. Wangu ni ukweli wenye viatu vilivyochakaa, pumzi fupi, na barua iliyoshikwa kwa nguvu mkononi. Ukweli uliotembea katika barabara za kawaida, ndani ya bahasha za kawaida, kati ya mihuri, anwani na madirisha yaliyofungwa.

Barua ilikabidhiwa kwa Papa.

Na hapa hakuna la kuongeza, isipokuwa ushahidi. Risiti ya kukabidhiwa iko pale, kimya na sahihi, kama zilivyo vitu visivyohitaji kupiga kelele. Inasema barua ilifika. Inasema mtu aliipokea. Inasema kwamba tangu wakati ule, hakuna anayeweza tena kujifanya kuwa haikutumwa kamwe.

Risiti si kipande cha karatasi tu. Ni hukumu ndogo dhidi ya kutojali. Ni hati inayotenganisha shaka na uhalisia. Kabla kulikuwa na barua. Baada yake kuna barua iliyofika mahali ilipokusudiwa.

Ndiyo maana ninaionyesha kwa ulimwengu.

Si kwa majivuno. Si ili kupiga kelele. Si ili kugeuza tendo kuwa nishani. Ninaionyesha kwa sababu kweli fulani, zikibaki zimefungiwa katika droo, hukaribia kuwa uongo. Nami sitaki hadithi hii isimuliwe na wengine, ikipotoshwa, ikipunguzwa hadi kuwa uvumi wa kupita au jambo la ajabu la kusahaulika.

Barua ilianza kwangu, lakini sasa si yangu peke yangu. Ilivuka umbali, ilimfikia mlengwa wake, na ikaacha alama. Alama halisi, inayothibitika, isiyowezekana kufutwa kwa kunyanyua mabega.

Basi ulimwengu na ujue kwamba niliandika.

Ulimwengu na ujue kwamba barua ilikabidhiwa.

Ulimwengu na ujue kwamba mara nyingine ukweli haufiki kwa mabaragumu. Hufika ndani ya bahasha. Hubisha taratibu. Huandikwa na

risiti. Kisha hubaki pale, mbele ya macho ya wote, ukisubiri mtu awe na ujasiri wa kuusoma.

Hii ni taarifa yangu kwa ulimwengu: barua kwa Papa ilikabidhiwa. Na pamoja nayo ukaja wajibu wa kutojifanya kwamba hakuna kilichotokea.

Risiti inasema machache.

Lakini inasema kila kitu.

Ferdinando